

εμπορεῖ νὰ φανῇ ξηρὰ καὶ σύντομος, ἢ λίαν λεπτομερὴς καὶ πλαστικὴ. Ἀλλ' ἐὰν ὁμῶς μοῦ το ἐπιτρέπεται, θὰ γράψω ὅσα ἐνθυμοῦμαι περὶ τῆς ἐπιχειρήσεως ἱστορίας καὶ θὰ σὰς τὴν ἀναγνώσω.

Οἱ φίλοι κατὰ πρότερον ἐν δὲν ἠθέλησαν νὰ συναινέσωσιν, ἀλλ' ὁ Βλαδίμηρος Πέτροβιτς ἐπέμεινεν. Ὅθεν μετὰ δεκαπέντε ἡμέρας συνήλθον πάντες, καὶ ὁ φίλος ἡμῶν εἶχε γράψῃ τάδε.

Α'

Ἦμιν τότε δεκατετραετή· τοῦτο δὲ κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1833.

Ἐζῶν ἐν Μόσχᾳ πλυσίον τῶν γονέων μου, οἵτινες εἶχον ἔνοιν ἀπὸ ἐξοχικὴν κατοικίαν παρὰ τὸ τεῖχος τοῦ περιδόλου τῆς Καλούγας.

Παρεσκευαζόμενος νὰ εἰσέλθω εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, ἀλλ' ἐργαζόμενος ὀλίγον καὶ χωρὶς νὰ σπεύδω παρὰ πολὺ.

Οὐδεὶς περιώριζε τὴν ἐλευθερίαν μου, καὶ ἔκαμνα ὅτι ἠθέλα, μάλιστα ἀφ' ὅτου εἶχον ἀποχωρισθῇ ἀπὸ τοῦ ἁλλοῦ παιδαγωγοῦ μου, τοῦ ὁποίου ὁ νοῦς δὲν ἠδύνατο νὰ χωρέσῃ πῶς ἐρρίφθῃ «δικὴν βόμβας», εἰς τὴν Ῥωσίαν, τὸ πρόσωπόν του ἐξέφραζεν ἀγανάκτησιν, καὶ ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκυλίστο ἐπὶ τῆς κλίνης του.

Καὶ ὁ μὲν πατήρ μου ἐφέρετο πρὸς ἐμὲ μετὰ φιλοφροσύνης ἀδιαφόρου, ἡ δὲ μήτηρ μου ἐλάχιστα ἐφρόντιζε περὶ ἐμοῦ, ἀν καὶ δὲν εἶχεν ἄλλο τέκνον, οἷός τι ἄλλαι φροντίδες ἀπασχολοῦν αὐτήν.

Ὁ πατήρ μου νέος ἔτι καὶ εὐμορφότατος εἶχε νυμφευθῇ τὴν μητέρα μου ἐκ συμφέροντος. Ἦτο δὲ κατὰ δέκα ἔτη πρεσβύτερος τοῦ καὶ ἔζη βίον ἀνιάρων, ἦτο διαρκῶς ἀνίσχυρος, ζηλότυπος, ἐξηρησμένη, ἀλλ' οὐδέποτε ὁμῶς ἐνώπιον τοῦ πατρὸς μου· διότι τὸν ἐφοβεῖτο πολὺ. Ἐκεῖνος δὲ ψυχρὸς καὶ ἐπιφυλακτικὸς δὲν εἶδε θάρρος. Οὐδέποτε εἶδον ἄνθρωπον τόσον ἡρεμὸν, ἀκριβῆ καὶ δεσποτικόν, ἀλλὰ μετὰ πολλῆς λεπτότητος καὶ εὐγενείας.

Οὐδέποτε θὰ ἀπομονώσω τὰς πρώτας ἐδομαδας, ἃς διήλθον ἐν τῇ ἐξοχικῇ ἐκείνῃ κατοικίᾳ. Ὁ καιρὸς ἦτο λαμπρότατος. Ἦλθομεν τῇ 9 Μαΐου. Ἐγὼ περιεπάτουσιν ὅτε μὲν ἐν τῷ κήπῳ μας, ὅτε δὲ εἰς τὴν ἄλλην πλευρὰν τοῦ τείχους τοῦ περιδόλου. Παρελάμβανον μετ' ἐμοῦ βιβλία τινά, — πλὴν ἄλλων τὴν πραγματείαν τοῦ Καϊναδόβ· — ἀλλὰ, σπανίως τὴν ἡνοιγόν· διότι προετίμων νὰ ἀπαγγέλλω πρὸς ἐμαυτὸν μεγαλοφώνως στίχους, τοὺς ὁποίους εἶχον ἀποστηθίσῃ. Τὸ σφῆριγος ἐβράζεν ἐντός μου καὶ ἡ καρδιά μου κατετίθετο εὐαρέστως ἅμα καὶ γελοῖως πῶς ῥωμαντικῶς. Περιέμενον ἀγνοῶ τί, ἐφοβούμεν, ἐξεπληττόμην καὶ ἀείποτε διέτελλον ἐν ὑποψίᾳ καὶ ἀγωνίᾳ. Ἡ φαντασία μου περιεπλανᾶτο καὶ περιπίπτατο ὀρμητικῶς περὶ τῶν αὐτῶν εἰκόνων, ὡς τὴν αὐγὴν αἱ χελιδόνες περὶ τοῦ κωδωνοστασίου.

Ἐγίνοντο ῥεμβώδεις, ἐθελόμην καὶ ἔκλειον μάλιστα. Ἀλλ' ἐκ τῆς θλίψεως καὶ ἐκ τῶν κατακλινόντων με δακρύων ἕνεκα τῆς ἐντυπώσεως στίχου τινὸς μουσικοῦ ἢ τῆς καλλονῆς ἐσπέρας τινός, ἐφύετο, ὡς

ἄνθος ἑαρινόν, τὸ χαρμόσινον αἶσθημα ζωῆς νεαρᾶς καὶ ὑπερεκχειλιζούσης.

Εἶχον εἰς χρῆσίν μου μικρὸν ἵππον κέλντα, τὸν ἐπέδαττον μόνος μου καὶ μόνος ἀπρηχόμενος μακράν, καλπάζων, καὶ φανταζόμενος ἐμαυτὸν ἵππεά ἐντὸς ἱπποδρομίου. Καὶ πόσον χαρμόσινως ἐσφύριζεν ὁ ἀνεμὸς εἰς τὰ ὠτά μου! Ἡ καὶ στρέφω τὸ πρόσωπόν μου πρὸς τὸν οὐρανόν, ἐνέκλειον τὸ φῶς αὐτοῦ καὶ τὸ διαυγὲς κυανοῦν ἐν τῇ ἀδόλῳ ψυχῇ μου.

Ἐνθυμοῦμαι ὅτι κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον ἡ εἰκὼν γυναικός, τὸ φάσμα τοῦ ἔρωτος, οὐδέποτε σχεδὸν παρίστατο ἐν τῷ πνεύματί μου μετὰ ὠρισμένου ἀκριβῶς σχήματος. Ἀλλ' ὁμῶς πᾶν ὅ τι ἐσκεπτόμην, πᾶν ὅ τι δινησθαινόμην ἐνεκρυπτεν ἀμαυράν τινα καὶ αἰδημόνα προαισθησὶν πράγματός τινος ἀγνώστου, ἀνεκφράστως ἠδίστου καὶ γυναικώδους...

Ἡ προαισθησὶς αὕτη, ἡ προσδοκία αὕτη εἰσέδεν ἐν τῇ ὑπαρξί μου, ἐγίνετο πνοή μου, εἰσέρρεεν εἰς πάσας μου τὰς φλέβας, εἰς πᾶσαν ῥανίδα τοῦ αἵματός μου... Ἡ δὲ Τύχη ἠθέλησε νὰ γίνῃ μετ' οὐ πολὺ ἡ προαισθησὶς αὕτη ἀληθὴς ἱπαρξίς.

Ἡ ἐξοχικὴ ἡμῶν κατοικία συνέκειτο ἐκ μιᾶς τιμαριωτικῆς οἰκίας ξαλίνης μετὰ κίωνων καὶ δύο πτερύγων χαμηλῶν. Ἡ πρὸς ἀριστερὰ πτέρυξ ἦτο χαρτοποιεῖον κατασκευάζον χάρτην ζωγραφητὸν πρὸς ἐπιστρώσιν τῶν τοίχων.

Πλέον ἢ ἅπαξ μετέβαινον ἐκεῖ ἵνα ἴδω πῶς δεκάς παῖδων κακοκτενίστων καὶ ἰσχυρῶν, ἐνδεδυμένων χιτῶνα ῥυπαρόν, μετὰ προσώπου ἐξωγυμμένου καὶ ὁμοιάζοντος πρὸς πρόσωπον ἀνθρώπου οἰνόφυλλου, ἐπῆδον ἐπὶ ξυλίνων μοχλῶν, οἵτινες ἐπείρον πιεστήρια καὶ οὕτω διὰ μόνου τοῦ βάρους τοῦ ἐλασθένου σώματός των ἐξετύπων τὸ σχέδιον ἐπὶ τοῦ χάρτου.

Ἡ δεξιὰ πτέρυξ ἦτο κενὴ καὶ πρὸς ἐνοικίαν.

Ἡμέραν τινά, — τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὴν 9 Μαΐου — τὰ φύλλα τῶν παραθύρων τῆς πτέρυγος ταύτης ἀνοίχθησαν καὶ πρόσωπα γυναικεῖα προέβαλον. Οἰκογένειά τις εἶχεν ἐγκαθιδρυθῇ ἐν αὐτῇ.

Ἐνθυμοῦμαι δὲ ὅτι τὴν αὐτὴν ἐκείνην ἡμέραν κατὰ τὸ γεῦμα, ἡ μήτηρ μου ἐξήταζε τὸν ἐπιστάτην μας τί πρᾶγμα ἦσαν οἱ νέοι γείτονες· ἀκούσασα δὲ τὸ ὄνομα τῆς πριγκιπίσσης Ζασεκίν, κατ' ἀρχὰς μὲν εἶπεν οὐχὶ ἀνευ τινὸς σεβασμοῦ:

— Ἀ! πριγκίπισσα!... ἀλλὰ παρενθὺς προσέθηκε: Πιθανῶς ἀνευ περιουσίας.

— Ἦλθαν μὲ τρία ἀμάξια, εἶπε μετὰ σεβασμοῦ ὁ ἐπιστάτης, προσφύρων τὸ πινάκιον· — δὲν ἔχουν ἄμαξαν καὶ τὰ ἐπιπλά των εἶνε πολὺ πρόδουχα.

— Ναί, ἀπεκρίθη ἡ μήτηρ μου, ἐν τούτοις ὁμῶς δὲν παύουν νὰ εἶνε ἄνθρωποι καθὼς πρέπει.

Ὁ πατήρ μου ἀπέβλεψε πρὸς τὴν μητέρα μου μετὰ ψυχρότητος καὶ δὲν εἶπε τίποτε.

Τῷ ὄντι ἡ πριγκίπισσα Ζασεκίν δὲν θὰ ἦτο πολὺ πλουσία· διότι ἡ πτέρυξ ἦν εἶχε ἐνοικίαν ἦτο τόσον παλαιά, τόσον μικρά καὶ τόσον χαμηλή, ὥστε ἄνθρωποι

ὅπως δῆποτε εὐποροὶ οὐδέποτε ἠθέλουν συναινέσῃ νὰ κατοικήσωσιν ἐν αὐτῇ.

Οὐδεμίαν πλέον προσδοχὴν ἔδωκα εἰς πάντα ταῦτα, διότι ὁ τίτλος πριγκίπισσας δὲν με ἐπτόει. Διετέλουν ἐτι ὑπὸ τὴν ἐπίφρειαν τῆς προσφάτου ἀναγνώσεως τῶν «Ἀρσένων», τοῦ Σχιλλέρον.

Β'

Ἐσυνήθιζον νὰ πλανώμαι καθ' ἐσπέραν ἐν τῷ κήπῳ ἀναζητῶν κόρακας, διότι ἠσθανόμην αὐτόχρονα μῖσος πρὸς τὰ πτηνὰ ταῦτα τὰ προφυλακτικά, ἀρπακτικά καὶ πονηρά.

(Ἀκολουθεῖ)

Π. Ι. Φέρμπας

ΕΙΚΟΝΕΣ

Ἡ πριγκίπισσα Βικτωρία

Τὸ «Ἀττικὸν Μοῦσεῖον», συμμεριζόμενον τὴν χαρὰν τῆς λαοφιλοῦς συζύγου τοῦ ἀντιβασιλεύοντος νῦν Διαδόχου τοῦ Ἑλληνικοῦ Θρόνου πριγκιπίσσης Σοφίας, δημοσιεύει τὴν εἰκόνα τῆς προσφιλοῦς Αὐτῆς ἀδελφῆς πριγκιπίσσης Βικτωρίας τῆς Πρωσίας ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς χαρμόσινου ἀγγελίας τῶν αἰσίων γάμων της μετὰ τοῦ πρίγκιπος Schaumburg-Lippe.

Ἀθρότης καὶ ὄνειρα

Ἀθρόν καὶ ἀμέριμνον παιδίον ἀφελῶς ἐκόσμησε δι' ἀνθέων τὸν πῖλόν του, καὶ συλλογίζεται τίς οἶδέ τι ἀσήμαντον πρᾶγμα, ὅπερ ὁμῶς δι' αὐτὸ θὰ εἶνε σπουδαιότατον. Εἰκὼν τρυφερὰ καὶ ἐκφραστικὴ τῆς μικρᾶς ἡμῶν ἡλικίας, ἥτις βλέπει μὲ ἀνοικτοὺς ὀφθαλμοὺς τόσα ὄνειρα εὐφρόσυνα, οὐδόλως ὑποπτεύουσα ὅτι δυνατόν καὶ νὰ μὴ ἐκπληρωθῇ ποτὲ τινα ἐξ αὐτῶν.

«Μόζι ὁ αὐτοῦ»

...«Ἐχετε ἰδῇ εἰς τὸν τόπον σὰς καπνὸν νὰ βοῖζῃ καὶ νὰ βροντᾷ;» Αὕτη εἶνε ἡ πρώτη ἐρώτησις, τὴν ὁποίαν ἀποτείνουσι πρὸς τὸν ξένον οἱ κάτοικοι τῶν ὄχθων τοῦ ποταμοῦ Ζαμπέξ τῆς νοτίου Ἀφρικῆς· ἀλλὰ σπανίως ἐρχονται πλησίον τοῦ καταρράκτου τούτου. Οἱ πλείστοι μάλιστα βλέποντες αὐτὸν μακρόθεν καὶ καταπληττόμενοι ἐκ τῶν νεφῶν τοῦ ἀτμοῦ καὶ τοῦ ἀκουσμένου κρότου καὶ τῆς βοῆς, ἀνακράζουσι «Μόζι ὁ αὐτοῦ», ὁ καπνὸς βροντᾷ ἐκεῖ κάτω. Βλέπων τις μακρόθεν τὰς στήλας τοῦ ἀτμοῦ, τὰς ὁποίας αὐτοὶ ὀνομάζουσι «στήλας καπνοῦ», νομίζει ὅτι βλέπει μεγάλην πυρκαϊάν. Εἶνε δὲ αἱ στήλαι αὗται πέντε καὶ ὑποχωροῦσιν εἰς τὴν πνοὴν τοῦ ἀνέμου· καὶ πρὸς τὴν βάσιν μὲν εἶνε λευκαί, καθ' ὅσον δὲ ὑψοῦνται γίνονται σκοτεινότεραι καὶ χάνονται ἐντὸς τῶν νεφῶν· οὕτω δὲ ὁμοιάζουσι πρὸς καπνὸν ἀναθρώσκοντα ἐκ τῆς γῆς. Τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ κομμοῦσι δένδρα πελώρια καὶ ποικιλώτατα τὰ πλείστα ἀνοφύορα· πέριξ δὲ σχηματίζεται τοπεῖον, τοῦ ὁποίου τὴν καλλονὴν δὲν δύναται νὰ φαντασθῇ ὅστις δὲν το εἶδε. Βλέμμα Εὐρωπαίου οὐδέποτε εἶδε τοιοῦτον παράδεισον ἐπίγειον. Ὁ ποταμὸς Ζαμπέξ σχηματίζει καταρράκτην ἔχοντα πλάτος 1692 μέτρων καὶ κατακρημνιζόμε-

νον εις μέγα βάραθρον από ύψους 100 μέτρων. Εάν τις κύψη εις τὸ βάραθρον τοῦτο από τῆς δεξιᾶς ὁχθῆς οὐδὲν ἄλλο διακρίνει ἢ νέφος πικρόν, τοῦ ὁποίου ὁ λευκὸς ὄγκος περικυκλοῦται ὑπὸ λαμπρῶν οὐρανίων τόξων. Ἐκ τοῦ νέφους τούτου ἰσχυταὶ ὀρμυτικῶς στήλη ἀτμοῦ, ὅστις εις ὕψος 100 μέτρων πυκνοῦται καὶ καταπίπτει ὡς λεπτὴ βροχὴ. Ὀλίγα μέρη τῆς γῆινος σφαίρας δύνανται νὰ παραδῶσι πρὸς τὸν καταρράκτην τοῦτον, ὅστις εἶνε ἐν τῶν ἐκπληκτικωτάτων θαυμάτων τῆς γῆς. Ὁ μέγας ἐξερευνητὴς τῆς Ἀφρικῆς Λιδίγκστον περιγράφει διὰ μακρῶν ἐν ἰδίῳ συγγράμματι τὰ περὶ τοῦ καταρράκτου τούτου, ὃν αὐτὸς μὲν ὠνόμασε καταρράκτην τῆς Βικτωρίας, οἱ δὲ ἰθαγενεῖς ὀνομάζουσι "Μόζι ὁα τούννα".

Χορὸς τοῦ πετεινοῦ

Ἡ καλλιτεχνικὴ αὕτη εἰκὼν εἰκονίζει μετὰ θαυμασίας χάριτος καὶ ζωηρότητος Ἀλδατοὺς χορεύοντας τὸν ἐθνικὸν αὐτῶν χορὸν τοῦ πετεινοῦ. Εἶνε συγκινητικὴ ἀνάμνησις τῆς Ἀλδατίας, τῆς ὁποίας ἡ κατὰ φύσιν φαίνεται οἶονεῖ ἀνακλωμένη καὶ ἐπὶ τῆς μορφῆς τῶν διασκεδαζόντων τέκνων τῆς.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ

Τὸ ἄλαροῦμ τῶν Ἰαπώνων

Ἡ Ἰαπωνία θεωρεῖται ὡς κυριωτέρα ἐστία τῶν γῆινων τρόμων καὶ σεισμῶν, ὡς τὸ σεισμικὸν κέντρον, τὸ μᾶλλον ὑποκείμενον εἰς αὐτοὺς. Κατὰ τὰ τρία ἔτη 1885, 1886 καὶ 1887 παρατηρήθησαν χίλιοι τετρακόσιοι τριάκοντα ἑπτὰ σεισμοὶ ἐν τῇ χώρᾳ τῆς Ἰαπωνίας, ἵτοι περίπου πεντακόσιοι κατ' ἑτὸς τῶν ἀρχαιωτάτων χρόνων τὸ ἔδαφος αὐτῆς. Ἐκ τῆς συνεχῆς ὑπέκειτο εἰς ταραχάς. Οὐδόλως δὲ πρέπει νὰ ἐκπληττόμεθα τῇ, ὅτι οἱ Ἰάπωνες καὶ οἱ γείτονές των Κινέζοι ἦσαν πολὺ πλεονέκτερον τοῦ αἰῶνος μας προηγμένοι ἐν τῇ ἐπιστημονικῇ σπουδῇ τῶν σεισμικῶν φαινομένων. Βεβαιοῦται δὲ, ὅτι ἑκατὸν ἔτη πρὸ ἡμῶν οἱ Κινέζοι εἶχον ἐπινοήσει σεισμολογία. Οἱ Ἰάπωνες ἐπίσης ἀπὸ τῶν ἀρχαιωτέρων χρόνων εἶχον ἐφεύρει ὄργανον καλούμενον ἄλαροῦμ, προωρισμένον νὰ πρὸβλέπῃ τοὺς κλονισμοὺς καὶ τὸ ὁποῖον ὑποτίθεται ὅτι βάσιν εἶχε τὸν ηλεκτρισμόν. Τὸ ἄλαροῦμ συνίστατο ἐκ μεγάλου μαγνήτου, τοποθετημένου ὀριζοντίως ἐπὶ ἐρείσματός τινος. Ἐκ τεμαχίου διδύρου ἐν σχήματι πετάλου προσκεκολλημένου διὰ μόνης τῆς ἐλξεως τοῦ μαγνήτου ἐκρεμάτο μεταξίνης ταινία περιελισσομένη εἰς κύλινδρον, τοῦ ὁποίου ὁ κινητὸς ἄξων ἐκεῖτο ἐπὶ τῆς καθέτου πρὸς τὸν ὀρίζοντα γραμμῆς τοῦ μαγνήτου. Ἡ ταινία περὶ τὸν ἄξωνα τοῦτον στρεφόμενη ἐκράτει ἡρτημένον ἐν σήμαντρον κώδωνος, κάτωθεν τοῦ ὁποίου ἦτο τοποθετημένον ἐν γκόντζ (μουσικὸν ὄργανον κινεζικόν). Οἱ Ἰάπωνες ἐξήγουν οὕτω τὴν τοιαύτην τοποθέτησιν. Πρὸ τοῦ κλονισμοῦ τῆς γῆς, ἐπειδὴ τὸ ἔδαφος ἦτο πλῆρες ηλεκτρισμοῦ, ἡ ἐλξις τοῦ γκόντζ, τοῦ ὁποίου τὸ σχῆμα ἦτο σφαιρικόν, καθίστατο ἰσχυροτέρα τῆς ἐλξεως

τοῦ μαγνήτου. ἐπομένως τὸ διδύρου πέταλον ἀποσπάται αὐτοῦ καὶ τὸ σήμαντρον κτυπᾷ τὸ γκόντζ μετ' ἡχοῦ ἰσχυροῦ ἀκουομένου εἰς μεγάλην ἀπόστασιν, ὅστις μὴνύει εἰς τοὺς ἀνθρώπους νὰ ζητήσωσι καταφύγιον εἰς τόπον ἀνοικτόν. Τὸ ὄργανον τοῦτο καταδεικνύει μεγάλην εὐφυΐαν καὶ πρὸ πάντων ἐξ αὐτοῦ διακρίνει τις ὅτι ἡ-ηλεκτρικὴ θεωρία τῶν κλονισμῶν τῆς γῆς, τὴν ὁποίαν ζητοῦσι σήμερον νὰ κηρύξωσιν ὡς νέαν, εἶναι παλαιὰ ἱστορία. Ἐν Εὐρώπῃ αἱ σεισμολογικαὶ σπουδαὶ ἤρξαντο μόλις πρὸ ἡμῶνος αἰῶνος.

ΝΕΩΤΕΡΑ

Ἐν Ἀμβέρσῃ θὰ ἐορτασθῇ ἡ τριακοστήτης ἀπὸ τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ μικροσκοπίου δι' ἐκθέσεως διεθνούς μικροσκοπίων. Ἐν αὐτῇ θὰ ἐκθέσῃ πάντα τὰ εἶδη τῶν μέχρι τοῦδε μικροσκοπίων, ὧν τὸ πρῶτον ἐπενοήθη ἐν ἔτει 1590 ὑπὸ τοῦ Hans Jansen καὶ τοῦ υἱοῦ του αχαρία κατασκευαστῶν διόπτρων ἐν Μιδελδούργῃ τῆς Ὀλλανδίας.

— Τὸ μετάλλιον τῆς τιμῆς τῆς Καλλιτεχνικῆς Ἐκθέσεως ἐν Παρίσι (Salon) ἀπενεμήθη εἰς τὸν ἐν τῷ τμήματι τῆς χαρκτηκτικῆς (gravure) διαπρέψαντα Σαγιλλερμὴν (Sagillermie). Τὸ δὲ βραβεῖον εἰς τὴν γλύπτειν κ. Φέλξ Σαρπαντιέ (Chaperlier).

— Ἡ "Basoché", νέον κωμικὸν μελόδραμα, παρестάθη ἐν Παρίσι. Ἡ μουσικὴ του εἶναι τοῦ Ἀνδρέου Μεσσαζέ.

— Ἐν Παρίσι εἰγένετο πρὸ ἡμερῶν ἡ δεκάτη ὁδοὺν σύνοδος τοῦ Συνεδρίου τῶν Γάλλων ἀρχιτεκτόνων ἐν τῇ Σχολῇ τῶν καλῶν Τεχνῶν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. de Soly.

— Τὸ δῶντρον, κωμικὸς χορὸς εἰς τρεῖς εἰκόνας, τοῦ κ. Ἐδ. Βλώ, μελοποιήθην ὑπὸ τοῦ κ. Λεόντος Καρτινέλ, παρестάθη ἐσχάτως ἐν Παρίσι. Ἡ ἐπιτυχία τοῦ ὑπὸ ἡμῶν ἐξαιρέτος.

— Ἐν Παρίσι εἰδρύθη "Ἐταιρεία τῶν μεγάλων μουσικῶν ἀκροασμάτων", (Société des grandes Auditions musicales) λεγομένη, ἥς σκοπὸς εἶναι νὰ κατὰστάσῃ γινώσκά εἰς κοινὸν τῶν Παρισίων πολλὰ ἐθνικὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐπρώτευσαν, ἢ τῶν ὁποίων ἡ ἀξία κατὰ τὴν πρῶτην ἐμφάνισιν τῶν παρεγνωρίσθη.

ΕΥΤΡΑΠΕΔΑ

Ἐταίτης κρατεῖ λεπτόν σχοινίον ἀπὸ τοῦ ὁποίου εἶνε δεδεμένον κυνάριον. Περιφέρεται δὲ ἐπ' ἀναλαμβάνων μετὰ φωνῆς κλαυθμυγῆς:

«Ελεῖστε τὸν δόγματο!»

— Ἀλλὰ μοῦ φαίνεται ὅτι βλέπετε καὶ καλὰ, εἶπε πρὸς αὐτὸν διαδάτης.

— Ὁ, κύριε, ἀπεκρίθη ὁ ἐπαίτης δὲν εἶμαι ἐγὼ δόγματος, τὸ σκυλὶ μου.

✱

Ἡ γυνὴ κυρία Α. κατέστησε κληρονόμον τῆς γενικῶν τὸν ἀνεψιὸν τῆς.

— Δοιπόν, ἀνεψιέ μου, εἶπε πρὸς αὐτὸν, εἰμεθα σύμφωνοι δὲ κατέστησε κληρονόμον μου, ἐπὶ τῷ ὄρφῳ ὅμως νὰ μοι χορηγῇ μικρὰν σύνταξιν.

— Μετὰ χαρὰς, θεία μου, ὅσον δῆποτε μικρὰν θέλετε.

ΣΥΜΒΟΛΑΗ

Διὰ νὰ ἔχητε πάντοτε δροσερὸν ὕδωρ κατὰ τὸ θέρος, τυλίξατε καθ' ὁλοκληρίαν διὰ βεβρεγμένου χονδρῶν λινοῦ ὑφάσματος (λινάτσας) τὴν ψιάλην σας πλήρη, καὶ ἐκθέσατέ τὴν, οὕτω περιτετυλιγμένην, εἰς τὰς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου. Ἡ ἐξάτμισις τοῦ ὕδατος τοῦ λινοῦ ὑφάσματος θὰ ἐλαττώσῃ τὴν θερμοκρασίαν τοῦ ὕδατος τῆς ψιάλης, καὶ θὰ ἔχητε οὕτω ὕδωρ σχεδὸν παγωμένον ἐν διαστήματι ὀλίγων λεπτῶν.

ΣΤΙΓΜΑΙ ΤΕΡΨΕΩΣ

4.

ΑΙΝΙΓΜΑ

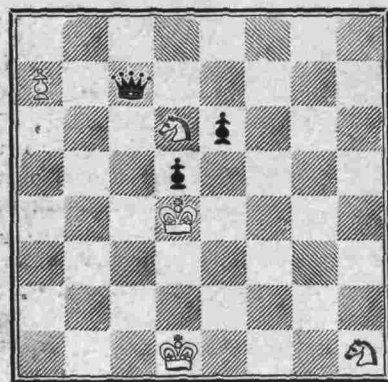
"Ἀν βγάλης ἓνα σῖγμα καὶ βάλῃς ἓνα πλ, καὶ ἐν ταύτῳ τὸν τόνον καταιδάσῃς, τί ἐγίνε τὸ τέρας ἐάν τις δοῦ εἰπῇ, εἰπέ: 'ς τὰς ἀχάνεις πετᾷ ἐκτάσεις.

5.

12315678 βασιλεὺς τῆς Τροίας
12678.... ποταμὸς Ἀρκαδίας
63178.... κατάσκοπος δυσειδέστατος
8562..... ποταμὸς Μεσσηνίας
528..... σύνδεσμος
765..... ἐπίρρημα
45..... ἀντωνυμία
Νὰ ἀντικατασταθῇ τὰ ψηφία διὰ τῶν καταλλήλων στοιχείων.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ 2.

Ἐστάλη πρὸς τοῦ κ. Α. Μ. Μεδρα

Λευκά

Τὰ λευκὰ παίζουν καὶ κἀννοῦν μ. α. π. εἰς τρεῖς κινήσεις

Σημ. Τὰ ὀνόματα τῶν ἀποσταλλόντων ὁρθῶς λύσεις θὰ δημοσιεύωνται ἐν τῷ "Ἀττικῷ Μουσείῳ". Θὰ ὀρισθῇ δὲ καὶ βραβεῖα εἰς τοὺς λύοντας περισσότερα κατὰ διμυρίαν. Προσεχῶς θὰ κανονισθῇ τὰ περὶ τούτου.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Φ. Α. Καβάλλα. Ἐπιστολή σας ἐλήφθη· τὰ τῶν 10 συνδρομητῶν ἀπεστάλησαν εἰς διεύθυνσίν σας· εὐχαριστοῦντες ἡμᾶς παρακαλοῦμεν νὰ μὴ παύσητε ἐνεργοῦντες καὶ δι' ἄλλους. - Κ. Α. Τσαγγαράδα. Ἐνεγράφητε καὶ τὸ φύλλον ἐστάλη. - Μ^ς Τ. S. Milano. Ὁσαύτως. - Γ. Ζ. Φιλίπποι-πολις. - Ἀπεστάλησαν τὰ 45 φύλλα πρὸς ἓνα ἕκαστον χωριστὰ ὡς μᾶς ἐγράψατε· διὰ τὰ περαιτέρω φροντίζετε ἡμεῖς. - Α. Ε. Μιτυλίνη. Τὰ φύλλα τῶν 6 συνδρομητῶν ἀπεστάλησαν πρὸς ἡμᾶς ἐκ τῆς πολυτελοῦς ἐκδόσεως.

Βασιλικὴ Τυπογραφία Ν. Γ. Ἰγγλέσων